

Nationalbanken har der særligt været to Synspunkter fremme, nemlig fra den højtærede Ministers Side Hensynet til Statskassens Interesser og fra det høje Landstings Side i maaske noget for høj Grad Hensynet til Bankaktionærernes Interesser. Det egentlig rene samfundsmæssige Spørgsmaal, hvorledes Banken skal ordnes for at opfylde sine Funktioner, har i mindre Grad interesseret de to Parter. Jeg haaber, at det høje Folketing for saa vidt vil tage den Plads op, som de to Parter have ladet ubesat.

Jeg maa da først og fremmest sige, at under Behandlingen her i Tinget tillod jeg mig at stille forskellige Ændringer, som havde en Del Tilslutning i Folketinget, Ændringen om Filialerne, Ændringen om Ejendomsskylden, Ændringen om at sætte Grænsen for Seddeludstedelsen ved 180 Mill. og endelig Ændringen om, at der er visse Forretninger, Banken ikke burde paatage sig. Jeg maa sige, at da dette Forslag kom op til Landstinget, stillede de frikonservative Ordfører, det ærede Medlem for Odensekredsen, Hey, sig meget venligt overfor disse Ændringer; det er mig bekendt, at han i Udvalget foreslog dem, og naar han gjorde det, er det med saa meget større Beklagelse, at jeg har set, at mine ærede Partifæller i Landstinget, den højtærede Landstingsmand for Frederiksberg, P. G. C. Jensen, og den højtærede Landstingsmand for København, Holger Petersen, ikke vilde støtte de frikonservative ved disse Ændringer, som de Herrer, hvis de havde set rent sagligt paa Sagen, burde have støttet. Derimod have de Herrer stillet forskellige Ændringer, om hvilke jeg kan sige, at der i det store og hele intet er at sige dertil, men dog maa jeg hævde, at i det Øjeblik Landstinget er gaaet ind paa at ændre Aftalen mellem Banken og Regeringen og det paa en vis Maade i Bankens Favør, maa jeg paa den anden Side sige, at det ogsaa maa staa Folketinget og Landstinget frit for at ændre denne Aftale i Samfundets Favør. Hvis Sagen skal i Fællesudvalg, haaber jeg, at det maa lykkes Folketingets Mindretal, de frikonservative, den højtærede Landstingsmand for Thisted, Konsul Johnsen, sammen med de bankkyndige af enes om et Kompromis, saaledes at nogle af de Ændringer — deriblandt den om Filialerne, samt Æn-

dringen om, at Banken ikke maa indlade sig paa at deltage i Aktieemissioner, — som mange af os mene ville være ønskelige og nødvendige for, at Banken kan opfylde sin Funktion godt, kunne vedtages.

Med Hensyn til Direktørerne ønsker jeg blot at sige, at i og for sig forstaar jeg godt de frikonservatives Holdning rent principielt, al den Stund man her staar mellem et Scylla og et Charybdis. Scylla er, at der bliver to af Regeringen valgte Direktører, som dels blive afhængige af Regeringen, og dels — hvad der vil sige endnu mere — maaske ikke altid blive valgte af Hensyn til Bankens Tarv, men blive valgte mellem Politikere, maaske som politiske Belønninger. Jeg ved det ikke; jeg udkaster blot Formodningen; det er muligt, at den nuværende Justitsminister ikke vil gøre det, men maaske vil hans Efterfølger gøre det — man har jo før set saa galt, at Embeder ere blevne besatte af politiske Hensyn. Eller paa den anden Side Charybdis, at Aktionærerne i Fremtiden ville være et vekslende Element, idet man kan forudsætte, at Fideikommisser og offentlige Midler ikke ville møde paa Generalforsamlinger, men at Banker og Vekselerere ville møde og stemme, og et saadant skiftende Element kan komme til at udøve en urigtig Indflydelse. Vi staa her mellem Scylla og Charybdis, og det er vanskeligt at sige, hvad der er værst. Landstinget har henvendt sin Opmærksomhed paa det uheldige i, at to Politikere blive Direktører, og jeg har henvendt min Opmærksomhed paa de uheldige Aktionærer. Jeg tror, det vilde være en Løsning, som imødekom Landstinget, naar man accepterede en Direktør, men forandrede noget paa Repræsentantskabets Sammensætning. Jeg skal ikke her antyde, hvad jeg ønsker, idet jeg mener, at Folketingets Højre i denne som i andre Sager altid er villigt til at forhandle og mægle mellem Standpunkterne, hvis der bliver Fællesudvalg.

Med Hensyn til de Ændringer, der ere stillede, henstiller jeg til mine Meningsfæller at undlade at stemme, idet det bedst passer til den mæglende Stilling, vi ønske at indtage.

Bjerre: Jeg har tiltraadt Flertallets Indstilling, særlig af den Grund, at jeg